

W Romanelli !

Lelkes tüntetés a Romanelli-utcában Babérkoszorút adtak át az ellenforradalmárok megmentőjének

— A 8 Órai Újság tudósítása —

Ma délelőtt fél 11 órakor a margitszigeti Palatinus-szálló előcsarnokában megjelent báró Perényi Zsigmond, a Júniusi Bajtársak elnöke és Ocskay Rudolf, a Júniusi Bajtársak társelnöke, Romanelli ezredesért jöttek, hogy átvigyék Pestre, felkeresék vele együtt a róla elnevezett utcát, a Ludovikát és végigmenjenek azon az útvonalon, amelyen valamikor a hős ludovikás ellenforradalmárok rohamozták meg a kommunista csőcseléket. Az autó, amelyen Romanelli ezredesen és a melléje beosztott olasz követségi tanácsoson kívül báró Perényi Zsigmond és Ocskay Rudolf foglaltak helyet, a Margit-hidon és a Köruton keresztül érkezett a Baross-utcahoz, elment a Mária Terézia-téri József telefonközpont elé, ahol 1919-ben ludovikások harcoltak hősiessé. Az autó végighaladt azon a szinten

szimbolikus úton,

amelyen keresztül a ludovikások maroknyi kis csapata a Ludovikából kiindulva, végigküzdötte magát a Mária Terézia-térig.

Néhány perccel fél 12 óra előtt rohogott be a Baross-utcából Romanelli ezredes, a róla elnevezett utcába. A magyarok lelkes barátjának legnagyobb meglepetésére

az egész utcát erre az alkalomra feldiszipítették, nemzeti színű és több helyen olasz zászlókat is lenget a szél.

sok házon virágfüzér, az ablakokban pedig szőnyegek díszlenek.

Amint az autó befordult a Romanelli-utcába, Kuliffay László, a Nemzetközi Diákszövetség magyar csoportjának zürichi titkára babérkoszorút nyújtott át Romanellinek, akit az utcán összesereglett tömeg hosszasan és lelkesen ünnepelt.

Az ezredes azután az utcátábla alá állott, ahol lefényképezték hatalmas embergyűrű körében, amely meleg ovációkat rendezett nemcsak a szívesen látott vendég, hanem Olaszország és a Duce mellett is.

Az ünnepség befejeztével Romanelli barátságosan integetve a zajosn éljenző tömegeknek, a Ludovika felé elhajtattott.

A Romanelli-utcából az autó továbbhaladt a Ludovika felé, ahol vitéz Szombathelyi ezredes, a Ludovika parancsnoka fogadta a magyarok nagy barátját és üdvözölte, tisztjei élén, Romanelli ezredest, a Ludovika falában elhelyezett Romanelli bronzdomborművű plakett alatt.

Romanelli ezredes meghatva hallgatta az üdvözlő szavakat, amelyekből láthatta, hogy az ő emlékét milyen szeretettel ápolják azok a ludovikások, akik 1919-ben életük kockáztatásával harcoltak a vörösök ellen, akiknek karmaiból Romanelli ezredes olyan sok magyar ellenforradalmárt mentett ki.

Az üdvözlés után Romanelli ezredes és társasága a parkban álló hősi emlékoszlophoz vonult, amelyet Lemberkovics százados és hős bajtársai emlékére emeltek, akik 1919 június 21-én vérüket ontották Magyarorszáért. Romanelli ezredes megkoszorúzta az emlékoszlopot, pár pillanatig meghatva állt az emlékoszlop előtt, majd megtekintette a Ludovika kertjét és az egész telepet, elmagyarázták neki, hol voltak a Ludovikán a régi ellenforradalmi harcok, elvezették a kápolnába is, ahol Romanelli ezredes és

kísérői rövid imával adóztak a ludovikás hősök emlékének. A kápolnából a Ludovika múzeumába vonultak s megtekintették az ellenforradalom emlékeit, többek közt Romanelli arcképét, amelyet kegyelettel őriz a Ludovika Akadémia.

A múzeumból Romanelli ezredest a díszterembe vezették és bemutatták azokat a Júniusi Bajtársakat, akiket Romanellinek még nem volt alkalma megismernie és akik feleségük és gyermekeik társaságában jöttek el most, hogy személyesen köszönjék meg Romanellinek a segítségét.

Megható jelenetek sora

játszódott le a díszteremben, ahol az ellenforradalmárok feleségei és gyermekei köszönték meg Romanelli ezredesnek, a magyarok nagy barátjának a segítségét, hogy édesapjukat a terrorfiúk rohamcsapatai közül anakidején kimentette.

A meghatott találkozás után Romanelli ezredes elbúcsúzott a Ludovika tisztjeitől, autójába szállt és a Nemzeti Kaszinóba hajtatott, ahol a tiszteletére rendezett díszebéden vett részt. Mint értesülünk, Romanelli ezredes szombaton utazik vissza Olaszországba.